

siden i en Periode, da Indtægterne fløde rigelig. I Løbet af 4 Aar, fra 1896, stege Toldindtægterne med ikke mindre end 9 Mill. Kr., og vi havde den Gang — i Midten af Halvfemserne — et Par Aar, da Statsbanerne gavede Overskud af 5 Mill. Kr. Den Gang maatte det se ud, som om vi nok havde Raad til ved en Skatteomlægning at bringe nogle Ofre ogsaa i Henseende til Statens Indtægter. Hertil kom fremdeles, at de daværende Regeringer ikke paa samme Maade, som Tilfældet er nu, følte sig stillede over for Opgaver, der melde sig med stadig stærkere Krav om Gennemførelse, og som ville fordrø meget betydelig forøgede Udgifter for Statskassen. Og endelig var den almindelige politiske Stilling den Gang en saadan, at heller ikke Rigsdagen og jo særlig Folketinget følte sig synderlig opfordret til at være nænsom over for Finanserne, idet Forholdene medførte, at enhver Styrkelse af Finanserne maatte synes enstydig med en Svækkelse af Folketingets forfatningsmæssige Retstilling. Da alt dette nu er blevet anderledes, og da vore finansielle Forhold nu ere, som de ere, maa det erkendes, at det vilde være saare lidet forstandigt, om vi ved at gennemføre en Reform af vor direkte Beskatning vilde give den en saadan Karakter, at der derved fremkom et Indtægtstab for Statskassen. — Saavel de Lovforslag, der fremsattes af Regeringen i forrige Rigsdagssamling, som ogsaa de Forslag, der fremsattes nu i Begyndelsen af indeværende Rigsdagssamling, holdt sig imidlertid for saa vidt paa det gamle Grundlag, som ogsaa de ville medføre et væsentligt Tab for Statskassen. At Regeringen i indeværende Rigsdagssamling har fremsat Lovforslagene uforandrede i den i Fjor her i Tinget vedtagne Skikkelse, har imidlertid sin naturlige Grund deri, at der forstandigvis ikke kunde være Tale om at optage Forhandlinger om en Omformning, som kunde medføre et bedre finansielt Resultat, forinden Rigsdagen var samlet. Det er mig da meget kært at anerkende, at Stemningen i denne Rigsdagssamling har vist sig i begge Ting at være en saadan, at der er Klarhed over, at paa dette Punkt maatte der ske en væsentlig Forandring. En saadan har da ogsaa været Følgen af de Forhandlinger, der have været førte i Landstinget. Saaledes som Lovforslagene forelagdes i Efteraaret, viste Udbyttet af Indkomst- og Formueskatten og Ejendomsskylden, sammenlignet med de Statsskatter paa fast Ejendom, som afskaffedes, en Ind-

tægtsforøgelse paa omtrent 800,000 Kr. Men i Forbindelse hermed maa det ses, at der skulde udbetales til Kommunerne et kontant Tilskud paa $2\frac{1}{2}$ Million Kroner, som vilde komme til Fordeling efter nærmere fastsatte Regler. Resultatet blev altsaa derefter en Indtægtsnedgang for Finanserne paa mellem 16 og 1700,000 Kr. Naar vi endvidere se hen til Virkningen af Tiendeafsløningsloven, saa vilde der ogsaa her fremkaldes et Tab af lignende Størrelse, saaledes at den hele Indtægtsnedgang, naar vi toge alle disse Love under eet, vilde blive omtrent $3\frac{1}{3}$ Million Kroner. De Ændringer, som nu ere foretagne i det andet Ting, medføre følgende Forbedring for Finanserne. Paa Indkomst- og Formueskatten vil der faas $\frac{1}{2}$ Million Kroner mere, idet Formueskatten forhøjes fra $\frac{5}{10}$ til $\frac{6}{10}$ pro mille. Lidt vil der dernæst indvindes ved Aktieselskabers Beskatning. Ejendomsskylden er beregnet efter de ny Regler og med en Forhøjelse fra $\frac{3}{4}$ til $1\frac{1}{10}$ pro mille at ville indbringe omtrent 800,000 Kr. mere. Da endvidere det kontante Statstilskud til Kommunerne er nedsat fra $2\frac{1}{2}$ til $1\frac{1}{2}$ Million Kroner, ville samtlige disse Ændringer, tagne under eet, medføre en Forbedring paa omtrent 2,400,000 Kr. Dette vil altsaa sige, at disse Love sete i Sammenhæng ville, i Stedet for at bringe en Indtægtsnedgang for Statskassen af 16—1,700,000 Kr., medføre en Indtægtsforøgelse paa omtrent 700,000 Kr. Dette er et fra et finansielt Synspunkt særdeles behageligt Resultat, som er naaet ved Forhandlingerne i det andet Ting. Naar man imidlertid endvidere ser hen til Tiendeafsløningsloven, da er denne kalkuleret at skulle bringe et Tab paa 1,650,000; der vil altsaa alligevel, naar alle disse Love tages under eet, fremkomme et ikke uvæsentligt Tab for Statskassen. Men under alle Omstændigheder vil det hele Resultat blive væsentlig bedre end efter Forslagene fra Efteraaret. Naar jeg sagde, at selve Skattelovene i Forening med Bestemmelsen om Udbetaling af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Kommunerne ville resultere i en Indtægtsforøgelse for Statskassen af omtrent 700,000 Kr., saa maa jeg dog gøre opmærksom paa, at der herved ikke er taget noget Hensyn til de Udgifter, som Staten vil have ved de ny Skatters Paa-ligning og Opkrævning. Disse Udgifter kunne ikke regnes i det første Skatteaar til mindre end omtrent 700,000 Kr.; altsaa vil der i Virkeligheden ikke der fremkomme nogen Indtægtsforøgelse, hvis i øvrigt de